

Niniejszy dokument nie stanowi doręczenia w trybie art. 15 zzs⁹ ust. 2 ustawy COVID-19 (Dz.U.2021, poz. 1842)

Sygn. akt I ACa 229/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Krężolek
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Krzysztof Malinowski

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2021 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej(...)w K.

o ustalenie nieistnienia uchwał Rady Nadzorczej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 26 czerwca 2019 r. sygn. akt I C 615/18

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Grzegorz Krężolek

Sygn. akt I ACa 229/20

UZASADNIENIE

Uznając za niezasadne , skierowane przeciwko pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...),w K. , żądania K. S., domagającego się ustalenia nieistnienia lub stwierdzenia nieważności uchwał Rady Nadzorczej z dnia 23 października 2017r w sprawie przyznania premii Prezesowi zarządu pozwanej oraz z dnia 26 lutego 2018r w sprawie wyboru Przewodniczącego Rady Nadzorczej Spółdzielni , dlatego , iż nie zostały podjęte zwykłą większością głosów zgodnie z definicją tego pojęcia przyjętą w regulaminie Rady ,który uchwalony przez Walne Zgromadzenie , wyrażał tym samym wolę członków Spółdzielni , Sąd Okręgowy w Krakowie , wyrokiem z dnia 26 czerwca 2019r , uznając , że przedmiotem sporu rozstrzygnięcia jest ustalenie nieistnienia uchwał / k. 148 akt /

- oddalił powództwo [pkt I] oraz

- zasądził od powoda na rzecz strony przeciwnej kwotę 377 zł , tytułem kosztów procesu [pkt II sentencji wyroku].

Za okoliczności niesporne pomiędzy stronami Sąd I instancji uznał to , iż :

Powód K. S. jest członkiem pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej” (...) z siedzibą w K..

Rada Nadzorcza pozwanej Spółdzielni przyjęła w dniu 26 lutego 2018 r. uchwałę nr(...)z dnia 26 lutego 2018 r. w przedmiocie wyboru Przewodniczącego Rady Nadzorczej, na mocy której Przewodniczym wybrany został J. B..

W głosowaniu brało udział 12 członków tego organu . Wszystkie głosy uznano za ważne. J. B. otrzymał 4 głosy , L. K. – 3, J. A. – 3, W. Z. – 2.

W dniu 23 października 2017 r. Rada Nadzorcza pozwanej Spółdzielni podjęła uchwałę nr(...) w przedmiocie przyznania premii dla członków zarządu za trzeci kwartał 2017 r., na mocy której świadczenie takie przyznano Prezesowi Zarządu, J. T., w wysokości 10 %. Rozpatrując wniosek o przyznanie premii, wybierano spośród następujących wariantów jej wysokości : 5 %, 10 %, 15 % i 20 %. Największa liczba członków Rady Nadzorczej (pięciu) opowiedziała się za przyjęciem premii w wysokości 10 %.

W zakresie okoliczności spornych , Sąd Okręgowy ustalił , że :

pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa(...)” w K. działa w oparciu o Statut, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały n (...) Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...)z dnia 24 kwietnia 2015 r. Zgodnie z § 467 pkt 1, 2 do organów Spółdzielni należą: Walne Zgromadzenie, Rada Nadzorcza oraz Zarząd. § 48 pkt. 13 i 14 stanowi, iż do wyłącznej właściwości Walnego Zgromadzenia należą m.in.: uchwalanie regulaminów obrad Walnego Zgromadzenia oraz Rady Nadzorczej oraz wybór i odwoływanie członków Rady.

Uchwałą nr (...), podjętą dnia 20 grudnia 2013 r., Rada Nadzorcza Spółdzielni ustaliła Regulamin premiowania członków zarządu , stanowiący załącznik do uchwały.

Zgodnie z § 3 ww. Regulaminu, przyznanie premii lub odmowa przyznania premii poszczególnym członkom Zarządu wymaga podjęcia przez Radę Nadzorczą uchwały. Uchwała podejmowana jest zwykłą większością głosów członków Rady w głosowaniu tajnym. Wniosek w przedmiocie przyznania lub odmowy przyznania premii kwartalnej poszczególnym członkom Zarządu może zgłosić każdy jej członek tego organu.

We wniosku w przedmiocie przyznania premii, należy wskazać jej proponowaną wysokość dla poszczególnych członków Zarządu. Wysokość kwartalnej premii wynosi 5 %, 10 %, 15 % lub 20 % wynagrodzenia kwartalnego brutto poszczególnych członków tego organu , wypłaconego za dany kwartał.

Zgodnie z § 4 Regulaminu, Sekretarz Rady Nadzorczej sporządza karty do głosowania, w których umieszcza imię i nazwisko poszczególnych uprawnionych i proponowaną wysokość premii. Członek Rady oddaje swój głos poprzez umieszczenie znaku „x” przy wybranej przez niego wysokości premii dla poszczególnych członków Zarządu.

Uchwałą nr (...) Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. z dnia 24 czerwca 2016 r. dokonano zmian regulaminu Rady Nadzorczej, uchwalonego uchwałą nr (...)Walnego Zgromadzenia z dnia 27 czerwca 2014 r. Do uchwały załączono tekst jednolity regulaminu Rady, uwzględniający wprowadzone tą uchwałą zmiany.

§ 12 ust. 2 Regulaminu RN stanowi, że uchwały Rady są podejmowane zwykłą większością głosów, licząc jedynie głosy oddane za i przeciw. W przypadku równej ilości głosów decyduje głos Przewodniczącego Rady lub jego zastępcy prowadzącego posiedzenie.

Z dalszej części ustaleń wynika ,że podczas zebrania Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni w dniu 23 października 2017 r. obradowano nad przyznaniem kwartalnej premii członkom Zarządu Spółdzielni. Głosowanie polegało na

postawieniu znaku krzyżyka przy wybranym wariantcie premii. Powód, ani inni uczestnicy zebrania, nie zgłaszał wątpliwości co do sposobu i przebiegu głosowania.

Natomiast podczas zebrania Rady Nadzorczej strony pozwanej w dniu 26 lutego 2018 r. obradowano nad wyborem Przewodniczącego Rady Nadzorczej. Powód zgłosił 7 kandydatur, w tym ostatecznie wybranego J. B., spośród których 4 osoby zgodziły się kandydować. Przed głosowaniem objaśniono sposób głosowania, do którego powód nie zgłaszał zastrzeżeń. Głosowano poprzez postawienie znaku krzyżyka przy jednym nazwisku.

Po wyborach komisja ogłosiła, ile który kandydat uzyskał głosów. Głosowanie było tajne, wybierano większością głosów. Żaden z uczestników głosowania nie zgłosił wątpliwości co do jego przebiegu. Procedura głosowania była taka sama, jak przy poprzednich głosowaniach odbywających się w pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej, w których powód uczestniczył.

Ponadto Sąd I instancji ustalił, że strony rozstrzyganego sporu pozostają w konflikcie, w ramach którego między stronami toczyły się już wcześniej inne postępowania sądowe, inicjowane przez K. S..

Ocenę prawną żądań powoda, które Sąd Okręgowy uznał za nieuzasadnione można podsumować odwołując się do następujących stwierdzeń i wniosków:

a/ Członek spółdzielni mieszkaniowej może żądać, na zasadach ogólnych prawa cywilnego ustalenia nieważności albo nieistnienia uchwały Zarządu albo Rady Nadzorczej. W przypadku żądania ustalenia nieistnienia uchwały - chodzi o naruszenie prawa o wyjątkowo rażącym charakterze, kiedy nie sposób w ogóle mówić o powzięciu uchwały i wyrażeniu w tej formie stanowiska przez taki organ,

b/ merytoryczną przesłanką od której spełnienia zależy uwzględnienie takiego żądania, jest wykazanie przez powoda, iż ma interes prawny w takim ustaleniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego, niezasadny jest, podnoszony przez stronę pozwaną, w ramach jej stanowiska procesowego, zarzut braku takiego interesu po stronie K. S..

Zarzut ten jest chybiony dlatego, że interes taki wynika z samego członkostwa powoda w Spółdzielni Mieszkaniowej (...)w K.. W tym kontekście Sąd zwrócił uwagę, że żądane ustalenie ma na celu - jak twierdził powód „unicestwienie uchwał niezgodnych z prawem „,

c/ potwierdzenie istnienia po stronie K. S. interesu prawnego w ustaleniu nieistnienia wskazanych przez niego uchwał nie jest wystarczające dla uznania jego zadań za usprawiedliwione albowiem wbrew jego stanowisku nie są dotknięte wadami, które mogą prowadzić do potwierdzenia ich nieistnienia.

Zdaniem powoda, zaskarżona uchwała nr (...)z dnia 2 lutego 2018 r. była podjęta w sposób niezgodny z uchwalonym na podstawie Statutu przez Walne Zgromadzenie pozwanej Spółdzielni Regulaminem Rady Nadzorczej, a w szczególności z jego § 12 ust. 2 zd. 1, ponieważ głosowanie było przeprowadzone w ten sposób, że głosowano na konkretnych kandydatów, a nie oddawano głosów „za” i „przeciw”.

Powyższy zapis stanowi, że uchwały Rady są podejmowane zwykłą większością głosów, licząc jedynie głosy oddane za i przeciw.

Jak wskazał Sąd, nie oznacza to - wbrew stanowisku powoda, iż przy każdym głosowaniu można oddawać wyłącznie głos aprobujący lub negatywny wobec przedstawionego pod głosowanie zagadnienia.

Oznacza natomiast, że przy obliczaniu większości głosów pomija się głosy „wstrzymujące się” i nieważne, a więc zwykła większość głosów osiągnięta jest poprzez uzyskanie większej liczby głosów aprobujących niż negatywnych.

Takie rozumienie pojęcia „zwykłej większości głosów”, nie wyklucza formy głosowania alternatywnego, w którym głosujący wybierają jedną odpowiedź na zadane pytanie spośród kilku wariantów. W przypadku takiego sposobu

głosowania również nie bierze się pod uwagę głosów wstrzymujących się i nieważnych, a jedynie te, które oddano na konkretny wariant.

Tak też było przy podejmowaniu kwestionowanej przez powoda uchwały z 26 lutego 2018r nr (...)o wyborze Przewodniczącego Rady Nadzorczej / jednego spośród kilku kandydatów /

Taki sposób przeprowadzenia głosowania nie był wobec tego sprzeczny z postanowieniem § 12 ust. 2 Regulaminu Rady Nadzorczej strony pozwanej . Odmiennie twierdzenia K. S. nie zasługują na uwzględnienie , prowadząc do oddalenia tego żądania,

d/ niezasadne jest również jego żądanie ustalające, w odniesieniu do uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 23 października 2017 r. w sprawie przyznania kwartalnej premii Prezesowi Zarządu.

Wbrew jego stanowisku nie jest ona niezgodna z § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4 Regulaminu premiowania członków zarządu strony pozwanej, wydanym na podstawie Statutu. Podobnie jak w przypadku głosowania w przedmiocie wyboru Przewodniczącego Rady Nadzorczej, także i w odniesieniu do tego aktu, wymóg stosowania zwykłej większości głosów dotyczy sposobu zliczania głosów, a nie jak twierdzi K. S. , sposobu przeprowadzania samego głosowania.

Nie ma w związku z tym racji, upatrując podstaw do potwierdzenia nieistnienia uchwały w tym , iż głosowanie nad nią powinno być przeprowadzone dwuetapowo, aby umożliwić zarówno głosowanie nad wariantami /wysokości/ premii, a następnie / po wybraniu określonego wariantu / , przeprowadzenie głosowania metodą „za” i „przeciw”.

Z tej przyczyny , także i to żądanie powoda Sąd I instancji ocenił jako niezasadne.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu był art. 98 par 1 i 3 kpc oraz zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

Sąd I instancji wskazał przy tym elementy składowe , które złożyły się na kwotę należną z tego tytułu wygrywającej spór Spółdzielni.

W apelacji od tego orzeczenia , kwestionując jej w całości , powód domagał się jego zmiany i ustalenie , iż obydwie uchwały Rady Nadzorczej nie istnieją.

W tym miejscu dodać należy , że powód zaaprobował zakres rozstrzygnięcia Sądu I instancji, nie domagając się uzupełnienia orzeczenia , w warunkach gdy pierwotnie , w pozwie , dochodził także ustalenia nieważności obu uchwał , a orzeczenie Sadu I instancji [o czym była już uprzednio mowa] obejmowało jak w wynika z treści komparycji orzeczenia z dnia 26 czerwca 2019r , oddalenie powództwa o ustalenie ich nieistnienia.

Środek odwoławczy został oparty na zarzutach błędu w ustaleniach faktycznych- jakkolwiek utożsamionego przez autora apelacji z brakiem aprobaty dla oceny prawnej zgłoszonych przez niego żądań w zakresie ustalenia nieistnienia uchwał dokonanej przez Sąd oraz naruszenia prawa materialnego , a to art. 35 par. 5 ustawy prawo Spółdzielcze poprzez jego niezastosowanie oraz nieuzasadnione zastosowanie par. 4 tego przepisu

W bardzo obszernych motywach środka odwoławczego powód , wyrażając swoje niezadowolenie z treści orzeczenia Sądu Okręgowego i powtarzając w istocie dotąd prezentowane stanowisko zgodnie z którym kwestionowane uchwały Rady nie istnieją jako podjęte wbrew postanowieniu Regulaminu Rady - ustalonego uchwałą Walnego Zgromadzenia - w miejsce zwykłej większości głosów - poprzez przyjęcie uchwał wariantowych , wskazał , że w takiej sytuacji żadna z kwestionowanych uchwał nie została podjęta , a zatem nie istnieją , co nietrafnie nie znalazło potwierdzenia w kwestionowanym instancyjnie orzeczeniu.

W motywach apelacji K. S. wyeksponował w szczególności , że Regulamin Rady Nadzorczej strony pozwanej został przyjęty w formie uchwały przez Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni . Zatem zaczął obowiązywać i funkcjonuje na podstawie swoistej umowy społecznej , którą naruszał sposób głosowania zastosowany przy podejmowaniu uchwał z 23 października 2017 i 26 lutego 2018r.

Naruszenie to wynikało z faktu , że przyjęte w par. 12 ust. 2 zd. pierwsze Regulaminu, głosowanie zwykłą większością głosów , przy którego rezultatach bierze się pod uwagę tylko głosy „ za „ lub „ przeciw „ , zastąpiono w obu wypadkach głosowaniem na projektami wielowariantowymi , które wbrew stanowisku Sądu I instancji nie da się z tym postanowieniem regulaminowym pogodzić , skoro dochowanie tych wymagań jest ono możliwe tylko przy projektach uchwał o charakterze jednowariantowym.

Tylko w takich warunkach / które w przypadku żadnego z aktów objętych żądaniem powoda nie zostały spełnione / można uznać , że uchwały rzeczywiście zostały podjęte / istnieją w obrocie prawnym ./ , wyrażając rzeczywistą wolę osób , które uczestniczyły w akcie głosowania.

W ocenie autora apelacji , czego Sąd Okręgowy wadliwie nie dostrzegł , postanowienia Regulaminu RN strony pozwanej wykluczają możliwość głosowania nad projektami uchwał innymi aniżeli jednowariantowe.

Odpowiadając na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw oraz obciążenia przeciwnika procesowego kosztami postępowania apelacyjnego.

W motywach swojego stanowiska odniosła się polemicznie do wszystkich argumentów powołanych przez skarżącego , uznając je za nietrafne , równocześnie podtrzymując swoją argumentację zaprezentowaną przed Sądem I instancji , tym tę , na podstawie której uznawała , iż K. S. nie ma interesu prawnego w żądanym ustaleniu.

Skarżący w kolejnych pismach procesowych obszernie, krytycznie, odniósł się do argumentacji pozwanej / k. 192-198 i 200-201 akt / .

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 15 lipca 2021r., na pytanie Sądu powód jednoznacznie potwierdził , że domaga się takiej zmiany zaskarżonego wyroku w następstwie której obydwie negowane przez niego uchwały zostaną uznane za nieistniejące , a strona pozwana obciążona kosztami procesu oraz postępowania przed Sądem II instancji. /k. 217 v akt /.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy powoda nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

Nie można podzielić argumentacji , którą powołał dla jej uzasadnienia.

W pierwszej kolejności dostrzec należy , że pomimo rozbudowania redakcyjnego motywów , którymi w środku odwoławczym posługuje się K. S. , nie formułuje on żadnego zarzutu na podstawie którego negowałby sposób przeprowadzenia przez Sąd I instancji oceny zgromadzonych w sprawie dowodów ani też poprawności ustaleń faktycznych na których Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie.

Z podanych wcześniej powodów, takim zarzutem w istocie nie jest obszerna polemika apelacyjna powoda ze stanowiskiem prawnym Sądu I instancji , którą identyfikuje on z błędami faktycznymi Sądu niższej instancji. Powód przedstawia kontrargumentację dla ocen prawnych, a nie polemizuje z okolicznościami , które Sąd przyjął za podstawę faktyczną kontrolowanego instancyjnie wyroku.

Zatem Sąd II instancji uznaje okoliczności, które Sąd niższej instancji ustalił , za skonstatowane poprawnie i kompletne dla oceny żądań powoda , przyjmując je za własne.

W ich świetle nie można podzielić podniesionych przez K. S. zarzutów materialnych.

Dla uporządkowania dalszej części oceny prawnej należy na wstępie wskazać , że najpierw powód nie domagał się uzupełnienia orzeczenia wobec Sądu I instancji następnie we wniosku środka odwoławczego [o czym była wcześniej mowa] wnosił stanowczo tylko o taką jego zmianę w następstwie której dojdzie do ustalenia nieistnienia dwóch uchwał Rady Nadzorczej strony pozwanej z dnia 23 października 2017r nr (...) i z dnia 26 lutego 2018 nr (...).

Pierwsza z nich dotyczyła przyznania kwartalnej premii ówczesnemu Prezesowi Zarządu Spółdzielni(...)J. T..

Druga natomiast wyboru Przewodniczącego Rady Nadzorczej .

Zakresem zaskarżenia oraz - co do zasady - treścią wniosku środka odwoławczego co do treści postulowanego w nim orzeczenia reformatoryjnego , Sąd II instancji jest związany, gdy [jak w rozstrzyganej sprawie] druga strona sporu apelacji nie składa.

Owo związanie powoduje m. in. , że zakres oceny środka odwoławczego jest żądaniem zmiany determinowany w tym znaczeniu , iż nie może on wykroczać poza stwierdzenie tego czy postulat skarżącego wyrażony we wniosku apelacji , w okolicznościach faktycznych ustalonych w sprawie jest, czy też nie jest usprawiedliwiony. Wszystko to co nie służy formułowaniu tej oceny jest , jako dla niej zbędne ,z jej granic wyłączone.

Zatem dalsza część stanowiska Sądu II instancji ograniczona będzie do argumentacji decydującej o treści odpowiedzi na pytanie , czy żądania powoda , domagającego się ustalenia nieistnienia obu wskazanych wyżej uchwał Rady Nadzorczej strony pozwanej są uzasadnione.

Należy na nie udzielić odpowiedzi negatywnej , która prowadzi do oddalenia apelacji przy uznaniu , iż postawione zarzuty materialne naruszenia art. 35 par 4 i 5 ustawy z dnia 26 września 1982r Prawo Spółdzielcze [jedn. tekst DzU z 2021 poz. 648] oraz par. 12 punkt 2 zd pierwsze Regulaminu Rady Nadzorczej strony pozwanej, w brzmieniu obowiązującym w czasie podejmowania uchwał objętych żądaniami K. S. nie mogą zostać uznane za usprawiedliwione.

Powód - jak wynika z ustaleń dokonanych w sprawie - w czasie ich podejmowania był członkiem Rady , brał udział w posiedzeniach w ramach których zapadły i nie wnosił wobec przyjętej procedury ich przyjęcia , w tym w odniesieniu do formy honorowania reguły większości zwykłej , w ramach której uwzględnia się tylko głosy „ za i przeciw „ , ówczesnie żadnych zastrzeżeń.

Co więcej , przed podjęciem uchwały w przedmiocie wyboru Przewodniczącego Rady Nadzorczej, zgłosił kilku kandydatów na to stanowisko , a jeden z nich został podważoną obecnie przezeń uchwałą nr (...) z dnia 26 lutego 2018r wybrany na to stanowisko.

W odniesieniu do obu tych aktów powód domaga się ustalenia , iż one nie istnieją.

Żądania te nie są nieuzasadnione z dwóch niezależnych od siebie przyczyn z których każda, niezależnie od siebie , jest wystarczającą do uznania ich merytorycznej bezzasadności.

Roszczenie ustalenia istnienia / nieistnienia / uchwały Rady Nadzorczej spółdzielni [mieszkaniowej] , możliwość dochodzenia którego zostało potwierdzone w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego / por. dla przykładu judykat z 18 marca 2010r , sygn. V CSK 260/09 , powołany za zbiorem Legalis / , jak każde żądanie ustalające, może być uwzględnione jedynie wówczas , gdy powód wykaże okoliczności faktyczne potwierdzające wypełnienie dwóch równocześnie zachodzących przesłanek materialnych : interesu prawnego w żądaniu udzielenia ochrony prawnej w sposób wyrażony przez niego w treści żądania skierowanego przeciwko stronie biernej procesu oraz istnienie / nieistnienie / określonego stosunku prawnego lub prawa - w rozstrzyganej sprawie wskazanych przezeń uchwał Rady Nadzorczej.

Zdaniem Sadu Odwoławczego żadna z tych przesłanek nie została przez K. S. , w odniesieniu do któregośkolwiek z tych aktów stanowiących Rady nie została dowiedziona.

Jak wynika z motywów prawnych zaskarżonego wyroku , Sąd Okręgowy stanął na stanowisku , że powód legitymuje się interesem prawnym w żądanych ustaleniach już tylko z tej przyczyny , że jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...)w K..

Oceny tej bliżej nie motywując, odwołał się do orzeczenia Sądu Apelacyjnego w W.w sprawie o sygn.(...) z dnia 24 kwietnia 2018r, w którym Sąd ten potwierdził interes powoda, jako członka Spółdzielni Mieszkaniowej w ustaleniu nieważności uchwały Rady Nadzorczej, która była niezgodna z prawem, upatrując go potrzebie wyeliminowania nielegalnej uchwały z porządku. wewnątrzspółdzielczego

Zwracając uwagę na różnicę pomiędzy przedmiotami obu postępowań, skoro w obecnie rozstrzyganym powód domaga się ustalenia nieistnienia uchwał a nie ich nieważności, przyjęta przez Sąd niższej instancji generalizacja, bez odniesienia własnego wnioskowania do okoliczności rozstrzyganej sprawy, powoduje, iż wniosek o wykazaniu przez powoda interesu prawnego o jakim mowa w art.189 kpc w żądanych ustaleniach nie jest prawidłowy.

Interes prawny w rozumieniu tego przepisu jest formułą szeroką i mieści się w jej granicach wszystkie takie sytuacje w których wynika on z rzeczywistego, bezpośredniego zagrożenia prawa powoda albo takich, w których można potwierdzić konieczność zapobieżenia poprzez postulowane orzeczenie ustalające, takiemu możliwemu zagrożeniu. Przy tym orzeczenie uwzględniające takie żądanie ma zlikwidować ostatecznie niepewność sytuacji prawnej powoda w obu tych formach narażenia jego sfery prawnej, a żądanie ustalenia jest jedynym, zapewniającym taki skutek, środkiem pozostającym w dyspozycji żądającego.

W każdym przypadku podejmowania takiej oceny należy brać pod uwagę zarówno aktualne jak przyszłe ale obiektywnie prawdopodobne jego stosunki prawne.

Z drugiej strony nie może to być interes tego rodzaju o charakterze hipotetycznym, subiektywnie jedynie pojmowany przez powoda. Potrzeba ochrony w tym znaczeniu jest kategorią obiektywną wynikającą z przepisów prawa materialnego.

Norma ta nie obejmuje stosunków innych niż prawne, w tym faktycznych czy natury ekonomicznej.

Tak rozumianego interesu w ustaleniu nieistnienia obu uchwał, nie można po stronie K. S. potwierdzić.

Nie wskazał on a tym samym nie dowodził on w procesie okoliczności wskazujących na to, w jaki sposób ewentualny wyrok odpowiadający jego żądaniom, wpłynie na jego -realnie- według obiektywnej oceny - zagrożoną treścią uchwał RN sferę praw i obowiązków jako członka strony pozwanej czy też osoby piastującej funkcję w strukturze jej Rady Nadzorczej i dlaczego orzeczenie to ostatecznie – definitywnie to bezpośrednie czy potencjalne zagrożenie usunie.

Nie można uznać, że wybór na stanowisko Przewodniczącego Rady J. B., którego to właśnie powód wskazał jako jednego z kandydatów do tej funkcji miałby mieć taki wpływ. Co więcej, że wybór ten skutkował jakąkolwiek w tym zakresie niepewnością, niosąc bezpośrednio lub tylko przyszłe ale jednak realne zagrożenie dla jego statusu prawnego jako spółdzielcy, a tym bardziej, iż tylko orzeczenie o treści, którą powód ostatecznie postuluje to zagrożenie, w sposób definitywny, usunie.

Podobnie należy ocenić żądanie K. S. dotyczące uchwały RN o przyznaniu premii kwartalnej ówczesnemu Prezesowi Zarządu Spółdzielni.

Interes prawny w tego rodzaju ustaleniu miałby sam beneficjent uchwały J. T. albo też organy Spółdzielni zobowiązane do niej wykonania.

Po stronie powoda interes taki, w jego rozumieniu wskazanym wyżej, należy wykluczyć uznając, że - zważywszy na jego stanowisko mówiące o ewentualnym finansowym obciążeniu kwotą nienależnie dokonanej wypłaty premii ówczesnemu Prezesowi, czy też odpowiedzialności jako członka organu kontrolnego, w strukturze strony pozwanej, bez wskazywania na fakty o realności twierzonego przez siebie zagrożenia odpowiedzialnością finansową jako członka Spółdzielni i jej Rady Nadzorczej, ma on charakter tylko hipotetyczny. Przy tym byłby to interes o charakterze ekonomicznym.

Taka ocena sama w sobie wystarcza do wniosku o niezasadności apelacji

Powód nie dowiódł także, okoliczności pozwalających na potwierdzenie tego, że uchwały te nie istnieją.

Uchwał nieistniejąca to taka o której, na skutek rażących naruszeń przepisów prawa w procesie jej przygotowania i [lub] sposobie jej podejmowania, w ogóle nie można mówić, iż jest aktem za pomocą którego członkowie organu wyrazili jego kolektywną wolę.

Uchwała podjęta w takich warunkach stanowi jedynie pozór takiego aktu, nie będąc nim.

Ukształtowane orzecznictwo sądowe [przykłady którego powołał Sąd I instancji w motywach zaskarżonego orzeczenia, a których powielanie nie jest w tym miejscu celowe] wskazuje przypadki naruszeń, które rodzą tego rodzaju skutek. Przy tym naruszenia te zawsze mają zawsze charakter zupełnie podstawowych, zasadniczych nieprawidłowości prowadzących w swoich konsekwencjach do uzasadnionej ich rangą oceny, że zaistniałe w tych warunkach zdarzenie nie może być uchwałą organu stanowiącego podmiotu korporacyjnego nawet nazwane.

Takich dyskwalifikujących cech nie można w sposób oczywisty przypisać żadnej spośród kwestionowanych przez K. S. uchwał Rady Nadzorczej strony pozwanej.

Z ustaleń dokonanych w sprawie wynika, że zostały one rzeczywiście podjęte, przewidywał je porządek obrad, a procedura ich przyjmowania nie była przez kogokolwiek z uprawnionych do głosowania nad ich projektami, w tym powoda, przed i bezpośrednio po akcie przyjęcia, kwestionowana.

Wobec tego, także i z tych przyczyn żądania ustalenia nie mogły zostać uznane za zasadne, co prowadzi do oddalenia apelacji.

Już tylko na marginesie i dla porządku należy dodać, że argumentacja powoda nawiązująca do sposobu przeprowadzenia głosowania nad obydwoma podważanymi uchwałami, mogłaby wskazywać, że uznaje on je za niezgodne z prawem [przepisem art. 35 par. 4 oraz par. 5 ustawy Prawo Spółdzielcze] oraz postanowieniami par. 12 punkt 2 Regulaminu Rady Nadzorczej, który jego zdaniem, zakazywał głosowania [jak w wypadku obu tych aktów] nad projektami uchwał w formie wielowariantowej przy którym nie można zachować nakazanej ustawowo reguły głosowania zwykłą większością głosów, bez uwzględniania głosów wstrzymujących się [i nieważnych] a jedynie takich, które zostały oddane za lub przeciw projektowi, mogłaby być potencjalnie doniosła gdyby sformułował on swoje żądania jako ustalenie nieważności uchwał z powodu naruszenia prawa, a nie nich nieistnienia.

Jak już wskazano wyżej treścią żądań skarżącego Sąd II instancji być związany i mógł przeprowadzać ocenę zasadności jego środka odwoławczego tylko przez pryzmat jednoznacznej [potwierdzonej przezeń jeszcze na rozprawie apelacyjnej] treści wniosku środka odwoławczego.

W tych okolicznościach wypowiedanie się przez Sąd Odwoławczy w tej materii prawnej jest wyłączone.

Z podanych przyczyn, w uznaniu apelacji za niezasadną, Sąd II instancji orzekł o jej oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 189 kpc.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego był przepis art. 98 par. 1 kpc w zw. z art. 108 par. 1 i 391 par. 1 kpc i wynikająca z niego, dla wzajemnego rozliczenia stron z tego tytułu, zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna wygrywającej stronie pozwanej od przerywającego powoda, zważywszy z jednej strony, że przedmiotem żądań K. S. były dwie uchwały RN, a koszty te po stronie Spółdzielni wyczerpywały się w wynagrodzeniu pełnomocnika będącego adwokatem, została ustalona na podstawie par 8 ust. 1 pkt 1 w zw. z par. 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015r [DzU z 2015 poz. 1800 ze zm].

SSA Grzegorz Krężolek